

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, December' 23-dikán, 1825.

Görög Ország.

Londonban Dec. 3-dikán illy Czikkelyt adott-ki a' Görögökről a' Kurír: — „A' tsatázás, mint látszik, a' Szerentsétlenségnek szenteltett Görög Országban, réá nézve majd minden reménségtől megfosztatott Charaktert veve-fel, és ha szintén az ezen újabb időben eléfordult történetek még az előbbeniéknél is vadabb és kegyetlenebb ábrázattal jelentek-meg, ezt inkább tsak a' kétségbeesésnek, mint sem ezen nép' hősi bátorsága' felelevenülésének tulajdonithatjuk.

„Mint hogy az Ánglus Olvasó Közönség magát mind ez ideig tsalattatni engedte azon hazug hírek által, mellyek még a' mi Ánglus újság leveleinkbe is betsuszta, már most tsak azon Utasoknak nap számszerént való jegyzéseikből tanulhatjuk-ki a' valóságot, kik azon Országból, melynek tsatázásaiban illy munkásan részesültek, éppen mostanság érkeztek vissza. Erre nézve mi most legfeszesebb figyelemzéssel várjuk az Emerson, Pechio, és Humphreys urak' útozási napló könyveiknek a' közönség' kezében lejendő megjelenését, mellyekről már ígéretek tétettettek.

„Mint erőssítik, az Emerson úr Jegyzései között a' figyelemre nagyon érdemes rajzolatok és anekdoták találtatnak a' mostani Görög fő tisztségekben lévő emberekről és fő vezérekről; így a' legrománosabb vidékeknek fekvéseikről; a' nép' Charaktereiről; 's az Egyiptomi és Valóságos Török vezérek között találtató kato-

nai talentom és vitézség között vonattatható parallelákról. Találtatnak ugyan ebben, arról való tudósítások is, hogy miképpen akarták az esmeretes Trelavneyt az Odysseus barlangjában a' Parnaszszus hegyén meggyilkolni; szépen le vagynak írattatva benne, a' Klephták és Gerillák között a' legvadabb hegyeken folyt verekedések, 's a' Görögök és Törökök között a' tengeren eléfordult ütközetek, mellyek közzül némellyeken, mint szemmel látó tanú, Emerson úr maga is jelen volt a' múlt nyáron, melyre nézve ezen könyv éppen úgy fog a' közönségnek kezébe adattatni, mint azt Emerson Úr, ott helyben leírta, úgy hogy ebben a' Románok' kedveltetősége a' Históriai és Útozási igasságokkal általjában együtt fognak találtatni.

Franczia Ország.

Bayonnében Emy nevű Indzsinör. Oberstert elfogták, 's Pau városába kísérték fogságra. Despaux nevű úr eránt is megérkezett a' parantsolat, hogy fogatassék-el.

A' Csilag azt erőssíti, hogy ő olly tudósítást vett Amérikábol Washingtonbol, hogy az Észak-Amériikai Respublika' Elölülője nem egyezett-meg abban, hogy a' Panamai Congresszusra Képviselőt küldjön — sőt hogy a' Brasiliai Császár 's a' Buenos-Ayresi Országlószék is hasonló képpen jelentették volna ki magokat.

A m é r i k a.

A' Londoni Stár illy megjegyzéseket adott-ki a' Panamai Közönséges Congressszusra nézve: — „

„A' Ney-Yorki postahajón egy levél érkezett ide Washingtonból, mellyen a' jelentetik, hogy ezen Egyesült Státusok' Országlószeke azon meghívattatást, hogy küldjön Képviselőt a' Panamai Congressszusra, nem fogadta-el; és hogy azon okok, mellyek Ádám s Elölülő urat ezen megtagadó nyilatkoztatásra indították, sok tárgyat fognak az ő Politikai Ellenségeinek szolgáltatni a' beszédre.

„A' Washingtoni említett levélben több okok felhordatnak, mellyeknek tulajdonittatik az Ádám s úr megtagadó nyilatkoztatása. Először a' hely, mellyet ezen Congressszus-tartásra választottak, bár ha a' föld golyóbisának tulsó részén éppen középben esik is, olly rossznak tartatik, mellynél rosszabbat keresve se lehetett volna találni. Már tsak a' helynek neve félelemmel tölt-el mindene- ket, a' kik annak egészségtelen voltát meg-gondólják. Panama, eleitől fogva, vala- mint az Európaiakra, úgy a' Déli és Észa- ki Ámerikaiakra nézve is, minttemető-hely, úgy tartatott. Ott majd tsupán tsak Fekete és Kórtsos Indusok laknak, a' kik egye- dül birnak azzal a' természeti tulajdonság- gal, hogy ezen egészségtelen helyen meg- élhetnek. A' fejer lakosokat, ott nagyob- bára tsak valami Jamaikai portékákat be- lopó, úgy nevezett Smugglerok teszik, kik néminémű nyereségért teszik-ki mago- kat ezen veszedelemre, azért, hogy vala- mi kevés vagyona szert tehessenek. A' vá- ros egyéb eránt is nem sok kellemetessé- gel szolgálhatna az oda öszszegyülekezen- dő Képviselőknék, 's nem igen felséges idéákat gerjeszthetne, kivált az idegenek- nek elméjében az új világ' fényessége- iről. —

„Másodszor az is bizonyos, hogy a' Buenos-Ayresi Országlószekek se fogadta- el ugyan azon meghívást, hogy Pan- mába Képviselőt küldjön, nagyon hel- lyes és fontos okokra nézve.

Harmadik és talám legfontosabb indító ok az, hogy közönségesen úgy ítélnék mind azok, kik a' meghívattatást el nem fogadták, hogy azon tárgyak, mel- lyeket a' Panamai Congressszuson el akar- nak igazítani, mind tsak helybélieliek 's ép- pen úgy eligazittathatnak Diplomatiái úton való levelezések által is, mint ezen Közönséges Congressszuson — ha tsak talám azt nem akarják ezen Congressszus- nak kívánóji tselekedni, hogy majd to- vábbat egy olly Szövetséget jóvalljanak 's terjesszenek megerőssítés végett a' Congress- szus' elejébe, a' melly Európa ellen le- gyen intéztetve, avvagy a' melly által az Ámerikai szároz földön most találtató 's még valaha találtatható minden Monárkhiák ellen háború határozottassék. Illy forma tu- lajdonságú plánumokba pedig annyival kevesebbé botsáthatja belé az Észak-Amé- rikai mostani Elölülő Ádám s úr, mint hogy erre az a' rész éppen nem hajlandó, a' melly őtet Elölülővé választotta. Sok nagy elmék nem egyeznek meg ezen plá- numnak Felséges Vóltára nézve valamint Európában úgy Ámerikában is, a' melly egyenesen annak az esmeretes Sa- ngvineus Prád úrnak találmánya, ki- nek az e'-féle esmeretes reménségeken fun- dáltatott plánumok' dolgában soha fogyat- kozása nintsen.

„Mondják negyedszer, hogy a' Brasiliai Császár is meghívattatott volna, hogy ezen Congressszusra Képvi- selőt küldjön: de nagy kérdés, hogy va- lyon elfogadja-e a' hívattatást addig, míg ezen nagy Gyűlésnek tárgyai és célzásai az eddig valónál nyilvánóságosabb magya- rázattal elejébe nem terjesztetnek. Hogyan lehetne pedig őtet erre kényszeríteni vagy

tsak kötelesnek tartani is addig, míg minden Ámerikai Státusoknak Képviseleji meg nem jelennek a' Congressszuson?

„Arról emlékezni se' akarunk most, hogy mitsoda táalentumú és Karakterű embereknek kellene az ezen Congressszusra öszszegyülekező Képviseleőknek lenni, ha azt feltehetjük, hogy ezen Congressszuson nem tsak az Ámerikai magános Státusoknak ügye, hanem még Európát illető kérdések is elé fognának vétettetni. Vagy ha tsakugyan találatnának is némely illy nagy táalentummokkal bíró emberek, valyon nem több hasznot tehetnének-e ezek hazájoknak, ha othon maradnának?

„Egyet ezen kineveztetett Képviseleők közzül tsakugyan esmerünk már, a' ki egy fontos küldetetésre megkívántató minden táalentummokkal, esmeretségekkel és tapasztalásokkal valóságosan fel van ruháztatva. Ez az a' Pando úr, a' kit mint hallatik Bolívar Peruból ezen Congressszusra kinevezett, és a' kit az ő Európában szerzett Diplomatikai esmeretei, 's azon fő hivatalok, mellyeket ő régebben viselt, 's az ő esmeretes tulajdon személyes táalentumai 's jó hazafiusága, ezen küldetetésre valósággal alkalmasnak lenni nyilatkoztatnak.

„Egy más nagy nehézség ezen Congressszusra nézve, ha tsakugyan akár eből valami lenni, az, hogy nagyon sok ideig kellene ennek együtt lenni. Mint hogy akár melly határozásokat fogna is tenni, ezek soha telyes erejük 's kötelezők nem lehetnének addig, míg azon külömbkülömb Státusok által, mellyek a' Congressszusra, Követeket küldöttek, nem rátifikálatnának, helybehagyás által meg nem erőssitetnének. A' szörnyű nagy táavolság 's egyéb eléfordúlható késedelmezések pedig nagyon hosszú időig hátrálatnának ezen határozásokat. Hát még ha a' Követek között is találatnának olly külömbö-

zö vélekedések, mellyek eránt ők a' magok otthon kapott útasításaik által felkészülve nem lennének, így az ülések még sokkal hosszabbra kéntelenitetnének terjesztetni, míg tudni illik a' Képviseleők a' magok hazájokból újabb útasításokat kértetnének 's vehetnének.

„Ha az is meg találna történni, hogy a' Képviseleők közzül valamelyik meghalljon, e' még nagyobb időhaladást okozhatna, mint hogy a' Congressszusnak félbe kellene szakadni addig, míg a' meghalt Képviseleő helyett más nem érkezne. Ezen egész és meghatározhatatlan idő alatt kéntelenitetne a' Panamai Congressszus magát ezen gyilkos levegőnek kitenni, a' hol tsak egy levélnek megérkezhetésére sokszor több hónapokig kell várokozni, a' melly valóságos halál a' várokozónak.“

A' Limából jött tudósítások Aug. 3-dikáig történt dolgokról beszélnek. Ezek szerént Bolívar Junius' 24-dikén tartotta Chuskóba a' régi Perui Inkák' fő városába való fényes bemenetelét, győzedelmi kapuk alatt és véghetetlen sokaságnak jelenlétében. A' Tisztikarok négy mértföldnyire mentek elejibe.

A' Bogotai ujság egy levelet adott ki, mellyet Generális Sucre Chiquisakából Felső Peruból írt a' Kolumbiai Hadi Ministerhez Május' 24-dikéről, mellynek ez a' foglalata: — „

„Oberst Elizarde a' Perui fő armáda' Generálstábjának fő Adjutánsa, kit én Potosiból olly izenettel küldöttem Bogotába, hogy a' Kolumbiai Vice-Elölülőnek kívánna szerentsét azon iparkodásokért, mellyeket az ő intézete szerént, Kolumbia, Perunak felszabadittására, mindenek előtt tudva lévő nagy lelkeséggel tett, eddig gyanitható képpen megérkezhetett Bogotába. Ezen próbatétel, melyről Kolumbia tsak olly ígéretet

tett vala, hogy azt Desaguaderóig fogja folytatni, a' Kolumbiai sergeknek szabadsági felbuzdulása által egész Tupizaig kiterjesztetett.

„Egyéb aránt itt, az én Potosiboltott utóbbi tudósításomtól fogva, semmi nevezetes dolog nem történt. Mindenek melly tsendességben vagynak. Mindeneket legnagyobb buzgóság lelkesít a' szabadság eránt. A' lakosoknak szájából nem folyki Kolumbiának neve szeretetnek, tiszteletnek, szívbeli örvendezésnek nyilatkoztatása nélkül, azon jótéteményekért, melyeket nékiek az ő rokonaik az Orinokói vidékekről illy meszsze hoztak. Illy indulat uralkodik Felső Perunak mind az öt Departamentjeiben. Megesmeri ezen Ország, azt a' szolgálatot, mellyet mi néki tettünk.

„En e' folyó Apr. 30-dikán Chochabambába fogom innét útomat venni, 's onnét La-Pátzba, a' hol Libertádor ő Excellenciával össze találkozunk, ki arra határozta magát, hogy ezen tartományokat bejárja, 's mint nékem jelentette, Junius' elején ide a' Desaguaderó vidékeire meg fog érkezni. — „

„Sucre, Fő vezér.

Rodil Spanyol Generálist Callaó várának Kommandánsát, némelley levelek nem győzik eléggé magasztalni azon katonai eltökélletségiért, hogy ezen erősséget a' Bolívar' sergeinek nem tsak hogy még eddig fel nem adta, hanem, ha mind igazak, a' mik az itt következő levélben taláztatnak, mostanság fel se fogja adni. A' levél ez: — „

„Callaó olly keskeny földön fekszik, a' melly egy lapályos nyelvformára nyúlbe a' tengerre. Van mellette egy olly magas erősség, melynek közönségesen Fellegvár nevezetet szoktak adni (Citadella). A' háború előtt 4000 ember lakott a'

városban. A' fellegvár négy bástyákból áll, mellyek 190 legnagyobb szerű ágyuk által védelmeztetnek, mellyek a' városra, a' kikötőhelyre, 's ezen földnyelvnek minden részeire elszolgálnak. A' bástyák legmassívabb vartörő ágyugolyóbisoknak ellentálló 's olly résüt fekvésű falakból állanak, mellyekről a' golyóbisok kártétel nélkül elsikámlanak. Legmélyebb és nagyon széles árkok által vagynak körül véttetve, mellyen régi felvonó Frantzia módi hidak taláztatnak; ezen erősségeken kívül pedig a' föld mindenütt egész a' várfalakig sűrön meg van batteriákkal és minden nemű sántzokkal rakattatva, mellyeket közönségesen külső erősségeknek szoktak nevezni.

„A' bástyáktól valami három fertály mértföldnyire bírnak az ostromló sergek Bellavista nevű kiseded várost: de a' mellyet már úgy össze rontottak a' várbéli ágyugolyóbisok, hogy tsak egy ház is alig taláztatik benne, melyben lakosok taláztatnának; az ostromlók az össze omladozott falak megé vonták-meg magokat, hogy a' várból jövő golyóbisok ne ériék őket. Az egymásra való ágyuzás három hónapoktól fogva tart majd minden szünet nélkül. A' várbeliek' ágyuzása sokkal rettenetesebb, mint az ostromlóké; azok egy lövésre 10-zel felelnek ezeknek. A' levélnek írója azt erőssíti, hogy ő a' várnak minden részeit vizsgálódó szemekkel bejárta, 's erre nézve, mint szemmel látó tanú úgy írhatja, hogy az ostromlók még eddig legkissebb nyílást sem tudtak törni a' vár' falain. Berontással megvenni ezen várat, lehetetlen, annyival inkább hogy itt a' min a' tsinalást a' föld' tulajdonsága nem engedi; a' mi pedig az ágyuztatást illeti, e' már elég régen tart hijába.

„Már fél esztendeje telt-el, így szoll továbbá az író, hogy a' Függetlenek Perú' fő városát Limát másod versben elfoglalták, 's ők akkor olly hiú' véleke-

désben voltak, hogy Rodil tüstént feladja nekik Callao várát: ő ellenben az öreg és aszszonyembereket 's a' gyermekeket a' várból mind kiküldötte, az élésházakat megtöltötte, 's azután bátor hangon kezdett ellenségeivel beszélteni. Semmi ajánlásaikra nem hallgatott. Eleintén 1500 katonáji voltak; most még 800-ra telik a' számjok, kiket 5—6 kisdéd ellenséges hadi hajók 's a' szárazon 4000 emberek tartanak bezárva. A' négy bástyákban találtató eleség és sokféle kints, véghetetlen.

„Rodil egy magát elszánt katona; és őtet tsak az ő katonáji között elhatalmazható betegségek, vagy pártoskodás kényszerithetik arra, hogy a' várat feladja; de különben soha nem fogja azt feladni. Halak' dolgában semmi fogyatkozása nints, mint hogy az ő halász-tsajkái telyes bátorságban halászhatnak a' vár' ágyugolyóbisainak védelme alatt; kerti veteményei is bőséggel teremnek a' vár körül. Úgy látszik, hogy Rodil nem fél egyébtől tsak a' maga katonájának békételenkedésétől. Hanem ezen esetre is van egy Regimentje, mellyet ő Arequipában tulajdon maga verbuált össze, 's ehez bízik nagyon. Egyéb eránt legszorosabb fenytéket tart, meg nem engedi, hogy három emberek együtt beszélgessenek; a' békételenkedésnek legkissebb nyilatkoztatásáért halállal büntetteti az embert. Két vagy három olyan ember, mint Rodil 's Guruzeta (az a' hajós Kapitány, ki ellen az Ásia' emberei feltámodtak) elégségesek volnának arra, hogy Perut, vagy talám egész Spanyol Amérikát, a' revolúziótól megszabadítsák.“

A' Londoni Kurírban illy tudósítás találtatott Vera-Cruzban September' 25-dik napjáról: — „

„E' hónap' 23-dikán egy békességes Követ jött-le ide a' várból S. Juan-de-Ul-

loából, olly izennel, hogy a' Spanyol Kommandáns réa fogná magát venni a' kapitulálásra, olly feltétel alatt, hogy engedessék-meg neki Havannába egy tisztet küldeni, hogy láthassa, miként és mitso-da lábakon álljanak most a' dolgok. Hanem a' Vera-Cruzban lévő Mexikói Kommandáns Barragon nem állott réa a' Spanyol Generális' kívánságára azt izenvén neki tegnap vissza, hogy ha neki a' vár azonnal által nem adattatik, ő azt azonnal meg fogja támodni a' Sacrificios szigeténél álló hadi hajokkal, mint hogy ez az ide 's tova való küldözés tsak idővesztés lenne, 's a' Spanyolok még ma betsületes Capitulátziót nyerhetnének. —

„Az a' 44 ágyus, Libertador nevű Fregát, és Bravo nevű Fregát, mellyeket a' Mexikói Országlószék Angliában vásárlott és fegyverkeztetett-fel, már Vera-Cruz előtt állottak, és mindenórán lehetett várni, hogy a' Spanyol és Mexikói hajók össze tsapnak. — „Sőt már olly levelek voltak Londonban a' Loyd' kávéházában kifüggesztetve, a' mellyek Havannából jöttek és az íratik benne, hogy ezen leveleknek elküldtetésekkor már össze tsaptak volt a' Spanyol és Mexikói hajók, hanem a' verekedés még nem végződött volt-el.

Portugallia.

A' Lisbonai Udvari Ujságban illy Tiszti Jelentés találtatott November' 16-dikán: — „

„Ő Felsége azon Brasiliából érkezett szerentsésítő tudósításra nézve, hogy ott a' már tudva lévő Kötés megkészült, olly rendelést méltóztatott kegyelmesen közönségesse tétetni, hogy ezen hónap' 15-dik, 16-dik és 17-dik napjain, az Udvarnál úgy nevezett nagy Cirkulusok, időtöltő gyűlések tartassanak, közönséges világosítások legyenek, minden Tiszti karok bezárattatva maradjanak, 's hogy végre ezen

örvendezéseknek harmadik napján, 17-dikben, ezen örvendetes történetre nézve a' Pátriarkha' templomában Te Deum laudamus énekeltesék, a' melly rendelést a' Királyi birodalomban találtató minden Tisztikaroknak hírül kell adni.

Azt is jelenti továbbá az Udvari ujság, hogy ő Felsége, ámbár azon keserves fájdalma miatt, mellyeket a' lábai szenvednek, ezen inneplésekre 's a' maga népével való vígadásra ugyan a' fő városba be nem mehet, mindazonáltal Mafrában a' maga Udvarában Nov. 17-dikén délutáni két órakor mindeneket magához botsát, kik azon megtiszteltetésben részesülni kívánnak, hogy ő Felségét köszönthessék, 's az ő Felsége Császári és Királyi kezeit, ezen örvendetes történetre nézve, megsókolhassák.

Ugyan az Udvari Ujság ezeket írta Nov. 18-dikán: — „

„Rio-de-Janeirói hiteles levelekben olvassuk, hogy ott már a' Frantzia és Ausztriai Udvaroknak Követeikkel munkába voltak vétettetve a' kereskedési alkudozások, minekutánna a' mi Felséges Monarkhánk az Uralkodási jusokat a' Brasiliai szélesen kiterjedő tartományokban a' mag Felséges fíjának által adta.

B é c s.

Ide tsak e' hónap' 20-dikán kedden érkeztek-meg Odessából legelőbb, a' Taganroggi szomorú történetet illető tudósítások, mellyeket Odessából Dec. 10-dikén küldöttek a' kereskedők a' Bétsi kereskedőkhöz, 's mellyekben tsak ezen rövid jelentés fordult elé: hogy Sándor Császár November 19-dikén (December' 1-ső napján) meghalt légyen. Semmi egyéb környülállás nem találtatott ezen tudósításokban.

Végezetre tegnap ugymint e' hónapnak 22-dikén jöve-ki a' Bétsi Udvari Ujságban az itt következő Udvari Jelentés: — „

„A' tegnap, Dec. 21-dikén az 1-ső Sándor Császár halálának szomorú hírét megvalóságosító tudósítás megérkezvén, ennek következésében azonnal megrendelni méltóztatott Császár Ő Felsége, hogy az Udvari Gyász e' hónap' 22-tődikén felvétetődjék, és öt hetekig tarttson, úgy mint a' mély Gyász három hetekig, Dec. 22-diktől 1825-ben Januárius' 11-dikéig 1826-ban, 's két utolsó hetek alatt, úgy mint Jan. 21-dikétől fogva azon hónapnak 26-dikáig a' Fél-gász. Továbbá, hogy az Udvari Burg' théátroma, melynek ezen Dec. 26-dikán mint Karátson 2-diknapján, ismét meg kellett volna nyitítani, ezen napon is bezárattatva maradjon.

Ugyan ezen Tiszti Tudósítások szerint 1-ső Konstantin Ő Felségének mint az Orosz Birodalom' Császárijának Proklamáltatása már véghez ment.

A' S á n d o r Császár szomorú haláláról már most következő bővebb környülállásokat közölhattünk: —

A' bódogult Monarkha már Frimában Baktschi-Saraiban rosszul kezdett vala lenni, de tsakugyan folytatta Taganrogba való visszaútozását, részint lóháton, hova Nov. 18-dikán érkezett-meg. Már ekkor a' hideg kezdte lelni. Még azon napon levelet írt Felséges Anyjához Mária Császárnéhoz, jelentvén, hogy rosszsztokán érzi ugyan magát, de kiméli, 's nem fog veszedelmes lenni nyavalyája.

„A' későbbi, úgymint 21 és 24-diki tudósítások is legmegnyugtatóbb módon írtak a' Császár' egészsége felől, 's mindennek telyes bizodalommal reménlették nem soká lejendő felgyógyulását, midőn azoközben egy tábori Vadász, kit Taganrogból Nov. 27-dikén indítottak útnak, legszomorubb hírekkel érkezett-meg Dec. 7-dikén Petersburgba a' Császár' betegségének terhesedése felől, mellyek szerint

a' hidegtelelés, belső részeken való epés gyulasztó Charaktert vett volna magára. Nov. 26-dikán már halálra való Sakramentomokkal éltették Ő Cs. Felségét; a' halálától való félelem legnagyobb mértékre lépett, 's már 27-dikben elméje jelenléte, 's beszélő tehetsége is elhagyta vala a' beteget. —

Illy leírhatatlan gyötrődések közzé helyeztette vala a' Vadász által érkezett hír az Orosz birodalom' fő városát, midőn azonközben egy más Vadász, kit 29-dikben estvéli 11 órakor indítottak útnak Taganrogból, és a' ki leírhatatlan gyorsasággal tette ezen utat, a' szeretett Monarkha' életének megtartatásához való új reménységgel érkezett-meg Dec. 8-dikán Petersburgba. A' Felséges betegre Nov. 28-dikán feltéetett Szívó flastromok, 's pizták, mint látszott kedvező krisist tsináltak vala. A' beteg' feje 29-dikben reggel szabad, 's elméje és szava megjött vala.

Azonközben nem sokáig tartta az ezen kedvező tudósítások által az Udvarnál és a' városban felevenült örvendezés. Mint hogy a' 9-dikben délelőtt érkezett Kurír azzal a' rettenetes jelentéssel lépe-be, hogy Sándor Császár Dec. 10-dikén délelőtti 10 és 11 órák között, Felséges Hitvesének Érsébet Császárnének karjain, a' ki Ő Felségétől ezen betegségében egy szempillantatig is el nem távozott, az Urban elnyúgodott légyen!

„Az Öreg Császárné éppen' azon Te Deum laudamus éneklésen vala, melyet Petersburgban az előbbeni estve érkezett jó tudósításért tartottak, midőn Miklós Nagy Hertzeg, ki a' szomorú hír felől legelőször tudósított vala, az Istentiszteletet félbeszakasztatni parantsólta, 's az Archi-Mandritát a' Keresztel Felséges Annyához küldötte, 's e'képpen tsak a' Réligiótól származható Vigasztalásoktól kísértetve, Ő Felségét a' rettentő történet felől tudósította.

Minckutánna a' Fels. Cs. Familia' tagjai magokat az első megilletődéstől egy kevésse kipihenték, első lépése vala Miklós Nagy Hertzegnek, hogy az Udvarban strázsán lévő katonaságot, a' Generálistábot 's a' Petersburgi egész Örző serget 's e' fő városban lévő minden Tiszti Karokat az első Konstantin Császár' hűségére megeskettette, 's ehez Varschauba azon szomorú tudósítással, melly őtett thrónusra hívja, Kurírt küldött, kinek Petersburgba lejendő megérkezését kevés napok alatt várták.

„Metternich-Winneburg Kelemen Wenzel Lothár Hertzeg, Portellai etc. etc., Hertzeg, az Arany Gyapjas Rend' Rittere, a' K. Magyar Szent István Rendjének és a' Polgári Érdem Rendnek Nagy keresztese, Cs. K. Valóságos Kamarás, Titkos Tanácsos, Státus és Conferentialis Minister, Házi-Udvari és Státus Cancellarius etc. etc, illendő jelentést teszen a' maga igen szeretett annya' testvérének, Gróf Kaunitz Rietberg Wenzel Ferentz-nak, a' Német Rend Rittérének, Westphaliai, Mühlheimi, Münsteri és Osna-brucki Komanthurnak, Cs. K. Valóságos Kamarásnak, Titkos Tanácsosnak, Fegyvertármesternek, 's a' 20-dik számú Gyalog Regiment Tulajdonosának nagyon szomorú haláláról, ki a' Szent Sakramentomokkal való élés után, életének 84-dik esztendejében Dec. 19-dikén 1825-ben az Urban elnyúgodott.“

A' holt test, Nagy rangjához illő fényes pompával szenteltetett-be a' Gumpendorfi Plébánia templomában, 's a' a'után Familiai temetőjébe vitetett-el Austerlitzbe Morvaországba; a' közönséges pompával való Exequiák Dec. 23-dikán Bétsben a' Német Rend' templomában 10 órakor, és Austerlitzben is tartattak.

Bétsben e' hónap' 21-dikén tartatván a' részint városi részint környéki

hat Vagyonoknak sorsvonással lett kijáztodtatása, ezek voltak a' főbb nyerések:

A' 18,437 szám nyerte a' Laimgrubeni házat.

A' 82,271 a' Gumpendorfi 196 számú házat

A' 16,665 az Intzersdorfi házat

A' 72,568 a' Mödlingit

A' 47,158 Gumpendorfban a' 28 számú

A' 137,160, ugyan ott a' 61 számú házat.

A' pénzfolyamat Dec. 22-dikén, közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 89 7/2

Az 1820-béli sorsosok, 140 2/5

Az 1821-béli hasonlók, 121 1/2

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 51 forinton keltek, mind C. ben

A' Bankó Aktziák keltek 1151 3/4 for.

Con. pénzben.

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságok szerint Dec. 19-dikén a' 29 dik Elegyes Országgyűlés tartván, az előbbeni Ülésben kineveztetett Országos Kiküldöttség által kidolgoztatott Eléadása a' Cs. K. Apostoli Felséghez küldetendő alázatos Felírásnak az Ő Felsége utóbbi Felséges Rescriptumára, felolvastatott 's diktálásra vétetett. Felolvastatott 4 Czikkelyeknek Projektuma is, mellyeket hogy Ő Felsége megerössíteni méltosztásék, alázatosan kérettetik a' Rendek által.

Posonyban December 9-dikén életének 77-dik esztendejében meghalt Gróf Lambert Jó'sef, Cs. Kir. Kamarás Úr, és önnön kívánsága szerint a' közönséges temetőben 12-dikén 5 órakor eltemettetett.

Ő Cs. Kir. Felsége Mayer János Ignác Urat, Magyar Országban Kis-Martoni Polgárt, és Bétsben nagy Kereskedőt

jeles érdemeiért, és nevezetesen Szicziában 1821, és 1822-ben a' Katonaságnak tartásában tett szolgálatiért minden törvényes maradékaival együtt Magyar Országgi Nemességre emélni, és Szepes Vármegyebeli Alsó-Ruszbach helységgel megajándékozni méltosztatott olly módon, hogy ugyan azon helységtől tiszteletbeli nevezetét vehesse.

Zágrábban Dec. 5-dikén meghalt Fő Tisztelendő Asperger Mátyás Úr, a' Zágrábi Káptalannak Kanonokja, és Custosa 84-dik esztendejében. Az ő halálával a' Ns. Zágrábi Káptalanban a' 12-dik Szék üresedett-meg.

Pesten a' folyó hónap 8-dikán meghalt Herdy Zienaszt György Obester, és a' Pesti Invalida Háznak Commendánsa életének 75-dik esztendejében. A' Cs. Királyi armádánál a' szolgálatban lévő Obesterek közül ő volt legidősbb. Hideg tetemei ilendő Katona pompával December 10-dikén temetettek-el.

Budán az Irgalmas Barátoknak Intézetében Fr. Hraczek Ferencz Priornak példás gondoskodása alatt a' mult 1824-dik esztendőnek Nov. 1-ső napjától fogva a' most folyó 1825-dik October utolsó napjáig gondviselés alá vétettek öszveségesen 1058 betegek minden vallás különböztetés nélkül: ugyan is ezen betegek között voltak 911 Katholikusok, 107 Augsburgi Vallásuak, 24 Helvetiai Vallásuak, 12 Görög nem egyesült Vallásuak, és 4 Izraelita. — A' bévett betegek közül meghalt 180; de ezek között már gyógyúlhatatlan nyavalyában voltak a' felvétéskor 93, és haldokló vonaglások között vitettek bé 30. A' rendszerént való halál által tehát meghalt 53: ellenben meggyógyúlt, vagy még most is gyógyítás alatt vagyon 872.